

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D. a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: **C. G. N. Ř.**
sídlem N. 693/1, X O.
zastoupený advokátem JUDr. Michalem Filoušem
sídlem Ostravská 16, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 417/31, 602 00 Brno

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. 46925/16/5000-10470-700938 a ze dne 25. 10. 2016 č. j. 46931/16/5000-10470-700938, ve věci porušení rozpočtové kázně,

takto:

I. Věci vedené u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci pod sp. zn. 65 Af 121/2016 a sp. zn. 65 Af 122/2016 **se spojují** ke společnému řízení, které bude dále vedeno pod sp. zn. 65 Af 121/2016.

II. Žaloby **se zamítají**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. Žalobce se dvěma včasnými žalobami domáhal přezkoumání shora označených rozhodnutí žalovaného, kterými byly částečně změněny platební výměry Finančního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“), a to č. 641/2015, č. j. 1532151/15/3100-31471-801817 ze dne 28. 8. 2015 (žaloba sp. zn. 65 Af 121/2016) a č. 642/2015, č. j. 1532237/15/3100-31471-801817 ze dne 28. 8. 2015 (žaloba sp. zn. 65 Af 122/2016).
2. Platebním výměrem č. 641/2015, č. j. 1532151/15/3100-31471-801817 ze dne 28. 8. 2015 správce daně dle § 44a odst. 3 písm. a), § 44a odst. 4 písm. b), § 44a odst. 6 a § 44a odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „rozpočtová pravidla“) ve znění účinném do 19. 2. 2015 vyměřil žalobci odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1.009.049 Kč, a to z důvodu neoprávněného použití prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) dle rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 14/1.2./53/2010 ze dne 30. 3. 2010 (dále jen „Rozhodnutí o dotaci“) a dodatku č. 1 k rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 14/1.2./53/2010 ze dne 26. 1. 2011 (dále jen „Dodatek č. 1“), kterého se žalobce dopustil tím, že nenaplnil hodnotu monitorovacího indikátoru 06.43.10 – Počet nově vytvořených/inovovaných produktů a nezaslal podklady k finančnímu vypořádání dotace s tím, že podrobné zjištění je uvedeno ve zprávě o daňové kontrole.
3. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 10. 2016, č. j. 46925/16/5000-10470-700938 změnil platební výměr správce daně s tím, že dle § 44a odst. 3 písm. a), § 44a odst. 4 písm. c), § 44a odst. 6 a § 44a odst. 9 rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 žalobci vyměřil odvod ve výši 261.931 Kč, v ostatním ponechal platební výměr beze změny. Žalovaný neshledal námitky žalobce důvodnými. Důvodem pro snížení odvodu byla aplikace principu proporcionality žalovaným, když v napadeném rozhodnutí podrobně popsal, jak uvedený princip na danou věc aplikoval.
4. Platebním výměrem č. 642/2015, č. j. 1532237/15/3100-31471-801817 ze dne 28. 8. 2015 správce daně dle § 44a odst. 3 písm. a), § 44a odst. 4 písm. b), § 44a odst. 6 a § 44a odst. 9 rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 vyměřil žalobci odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 6.227.944 Kč, a to z důvodu neoprávněného použití prostředků poskytnutých z Evropského sociálního fondu MŠMT dle Rozhodnutí o dotaci a Dodatku č. 1, kterého se žalobce dopustil tím, že nenaplnil hodnotu monitorovacího indikátoru 06.43.10 – Počet nově vytvořených/inovovaných produktů a nezaslal podklady k finančnímu vypořádání dotace s tím, že podrobné zjištění je uvedeno ve zprávě o daňové kontrole.
5. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 10. 2016 č. j. 46931/16/5000-10470-700938 změnil platební výměr správce daně s tím, že dle § 44a odst. 3 písm. a), § 44a odst. 4 písm. c), § 44a odst. 6 a § 44a odst. 9 rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 žalobci vyměřil odvod ve výši 1.484.275 Kč, v ostatním ponechal platební výměr beze změny. Žalovaný neshledal námitky žalobce důvodnými. Důvodem pro snížení odvodu byla aplikace principu proporcionality žalovaným, když v napadeném rozhodnutí podrobně popsal, jak uvedený princip na danou věc aplikoval.

B. Žaloba

6. Proti v záhlaví označeným rozhodnutím podal žalobce včasné žaloby (vedené u krajského soudu sp. zn. 65 Af 121/2016 a sp. zn. 65 Af 122/2016), kterými se domáhal zrušení těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

rozhodnutí s tím, že v obou žalobách argumentoval totožně. Žalobce v žalobách vůči napadeným rozhodnutím předně namítal jejich nepřezkoumatelnost a dále konkrétně uvedl následující.

[a] Žalovaný se nevypořádal s námitkami žalobce, dále se nevypořádal s judikaturou uvedenou žalobcem. Dle žalobce nemůže obstát argumentace žalovaného, že pokud není problematika citovaných judikátů podrobně rozepsána, neznamená to, že se s ní správce daně neseznámil s tím, že žalobcem uváděná rozhodnutí v daném kontextu nejsou irelevantní a pokud by se s nimi správce daně seznámil, pak by v odůvodnění rozhodnutí uvedl důvody pro jím tvrzenou irrelevantnost, což neučinil.

[b] Žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobce o nedostatečném vymezení podmínek dotace, když se s nimi vypořádal úplně stejně jako správce daně, byť zvolil trochu odlišnou argumentaci. V tomto ohledu žalobce v žalobě očitoval odvolání proti platebním rozkazům s tím, že zde vznesené námitky činí součástí žaloby a namítal tak, že podmínky vyplývající z Rozhodnutí o dotaci byly nejasné a vnitřně nesouladné, což nelze klást k tíži žalobce, kdy pokud poskytovatel dotace vydá Rozhodnutí o dotaci, které pokrátí rozpočet o více než 70 % původního rozpočtu, avšak ponechá součástí rozhodnutí závazné části rozhodnutí, které počítají s částkou ve výši cca 27.000.000 Kč, učiní v ten okamžik Rozhodnutí o dotaci, co do výše požadavků na způsobilé rozklíčování jednotlivých položek, nepřezkoumatelným. Je více než zřejmé, že daňový subjekt Rozhodnutí o dotaci podepsal, a v okamžiku podpisu mu muselo být zřejmé, že namísto původně požadovaných cca 27.000.000 Kč obdrží o 19.000.000 Kč méně, avšak nemohl mít jasnou představu o tom, z jakých kapitol bude moci ubrat, jak se budou jednotlivé kapitoly krátit, popř., které kapitoly budou zcela vypuštěny. Je to poskytovatel dotace, který svým rozhodnutím vytváří rámec, v jehož mezích má žadatel povinnost se pohybovat, a který svým rozhodnutím stanoví podmínky stanovení dotace, ale i případné změny těchto podmínek. Pokud se žadatel pohyboval v těchto mezích, nelze mu takové jednání přičítat k tíži. Ze strany MŠMT došlo k primárnímu porušení jeho povinností, které mělo vliv na nezákonné rozhodnutí o poskytnutí dotace, když vycházel ze žádosti žadatele, ale bez dalšího převzal doporučení komise o konkrétní výši dotace a žádný jiný konkrétní procentuální podíl na celkových nákladech projektu sám nestanovil a nelze tak konstatovat, že žalobce byl nadále vázán konkrétním původním rozpočtem, který byl obsažen v jeho žádosti. Je povinností poskytovatele dotace rozpočet zkontrolovat, respektive k tíži poskytovatele dotace musí jít případná matematická chyba obsažená v rozpočtu, který je nedílnou součástí Rozhodnutí o dotaci. Na nesprávnost Rozhodnutí o dotaci žalobce pak poukázal v případě psychologa. Současně poukázal na to, že odvod je svou povahou sankcí za porušení veřejnoprávních povinností a je třeba respektovat princip proporcionality zásahu veřejné moci do sféry veřejných práv, který je pro danou oblast typický. Dle žalobce se žalovaný nevypořádal s tím, že není možné při krácení dotace o více než 70 % v omezené části přesně realizovat účel dotace, tedy matematicky řečeno, nelze tvrdit, že namísto 100 ks činitelů jich bude v případě zkrácení zase 100 ks činitelů, každý jen v rozsahu 30 %.

[c] Žalovaný postupoval nezákonně při získávání podkladů Rozhodnutí o dotaci, který ovlivnil jeho závěry v napadených rozhodnutích. Nezákonný postup pak žalobce spatřuje v tom, že žalovaný neustanovil pro posouzení způsobilosti nově

vytvořených/inovovaných produktů znalecký posudek, ačkoliv dle žalobce to bylo potřeba. Dle žalobce, pokud správce daně potažmo žalovaný posuzovali odbornou otázku bez znaleckého posouzení, způsobili tak nezákonnost podkladu pro svá rozhodnutí. Rovněž namítl, že žalovaný se opomněl vypořádat s návrhem žalobce na provedení důkazu znaleckým posudkem. Dále žalobce namítl, že je nepřezkoumatelným postup správce daně, respektive žalovaného při provádění důkazů, a to konkrétně při posuzování vzdělávacích modulů, kdy namítl, že správce daně strávil kontrolou vzdělávacích modulů celkem 13 minut, a za tuto dobu nelze ani všechny moduly vytisknout, a to za situace, kdy správce daně uváděl, že tyto vytiskl a následně skartoval. Žalobce zjistil, že bylo do vzdělávacích modulů nahlédnuto (a v žalobě uvedl přehled nahlédnutí), přičemž množství vzdělávacích modulů, do kterých bylo nahlédnuto představuje 25 % celkového obsahu dané databáze. Celková doba nahlédnutí pak byla dostatečná jen k rozkliknutí a přečtení uvedených textů, ale ne k jejich vytisknutí. Dle žalobce měly být dané vytištěné texty uloženy ve spise a nikoliv skartovány. Současně žalobce namítl, že správce daně, respektive žalovaný neprovedl výsledky dvou svědků, a to Mgr. S. a Mgr. L. s odůvodněním, že první je zaměstnancem žalobce a druhý je statutárním zástupcem žalobce. Pokud měl správce daně pocit, že tito svědci jsou nevěrohodní, tak takový závěr mohl učinit až poté, co by je vyslechl. Rovněž namítl, že správce daně neučinil správné závěry z výpovědí vyslechnutých svědků v řízení, když jeho závěr o porušení rozpočtové kázně nekoresponduje s výpověďmi svědků. Rovněž namítl, že řízení bylo vedeno podjatými osobami, když rozhodnutí správce daně o podjatosti považuje za nezákonné, neboť k jeho vydání došlo pouze na základě tvrzení úředníků, že podjati nejsou. Současně namítl, že správce daně nevycházel z podkladů zjištěných vlastní činností, ale že pouze zkopíroval názory MŠMT a neučinil v řízení vlastní zjištění, s čímž se žalovaný nevypořádal.

[d] Žalobce dále namítal, že se správce daně, respektive žalovaný nevypořádal s námitkami, které žalobce správci daně předložil v podání ze dne 10. 2. 2015, když pokud se týká teoretických základů, pak není jasné, z čeho správce daně čerpal a jak zjistil skutečnosti, že předmětný text je zkopírován z textu jiné autorky a proč tyto závěry hodnotil tak, jak je hodnotil. To za situace, kdy text je shodný s textem obsaženým v doplnění monitorovací zprávy č. 3 vypracované MŠMT a nejedná se tak o názor správce daně. Rovněž poukázal na rozpor daňové zprávy, a to ohledně závěrů uvedených na str. 30 a str. 6 a 9 uvedené zprávy, kdy dle žalobce správce daně nehodnotil nové vytvořené moduly, navíc přejal text publikace, který nebyl součástí správního spisu a ani neuvedl, co z této publikace aplikoval. Současně namítl, že se žalovaný nevypořádal s námitkami týkající se vytvoření DVD, když důkaz tímto DVD neprovedl a není tak jasné, kdo příslušné DVD hodnotil a dospěl k závěru, že nesplňuje vytýčené cíle. Pokud se týká nezaslání finančního vypořádání, pak žalobce namítl, že se žalovaný vypořádal jen s některými námitkami a nevypořádal se s tím, že žalobce předložil finanční vypořádání včetně podacího lístku a příslušného e-mailu. Za spekulaci pak považuje závěr o ukončení projektu k 3. 4. 2012.

[e] Dle žalobce byly cíle projektu naplněny, když vytýkal, že správce daně nezkoumal průběh, výsledky a hodnocení vzdělávacích modulů, na základě zkoumání portálu QUO VADIS II a prováděl jej nezákonným způsobem, když na jedné straně tvrdí, že není schopen zkoumat vzdělávací programy a není oprávněn zkoumat použitou publikaci, a na druhé straně uzavírá, že vzdělávací programy jsou v rozporu s předmětnou publikací. To vede k tomu, že pokud žalobce nehodnotí publikaci MŠMT, pak nemůže mít závěr, že

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

neakceptuje vytvořené vzdělávací moduly. Dále poukázal na to, že neexistuje právní předpis nebo závazný pokyn ke struktuře vzdělávacího programu – zájmového kroužku. Rovněž v příslušné publikaci MŠMT není nikde kapitola o zájmovém vzdělávání tak, jako v Rozhodnutí o dotaci není ani slovo o závazném obsahu vzdělávacího programu – modulu.

C. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhoval zamítnutí obou žalob se shodnou argumentací. Neztotožnil se s námitkou žalobce týkající se vnitřní rozpornosti Rozhodnutí o dotaci s tím, že nelze odhlédnout od skutečnosti, že došlo ke krácení jednotlivých monitorovacích indikátorů, přičemž u indikátorů počet nově vytvořených/inovovaných produktů došlo ke krácení z původního počtu 180 na 48, tedy ke krácení o 73 % a u indikátorů počet podpořených osob došlo ke krácení z 1.115 na 373, tedy o 66 %, kdy lze konstatovat, že sice došlo ke krácení rozpočtu dotace ze strany MŠMT, nicméně monitorovací indikátory byly kráceny obdobně. Dle žalovaného tak žalobce byl schopen dostat svému závazku, plynoucímu z rozhodnutí MŠMT, přičemž bylo na jeho uvážení, které z monitorovacích indikátorů počet nově vytvořených/inovovaných produktů z celkového souhrnu dle žádosti o poskytnutí dotace realizuje. Dle žalovaného je jádrem sporu neprokázání naplnění celkového počtu 58 produktů vykazovaných žalobcem v monitorovacím indikátoru 06.43.10, kdy bylo splněno pouze 8 produktů a žalobce tak byl povinen doložit vytvoření nebo inovaci celkem 48 produktů. Námitky žalobce ohledně neuznání konkrétních produktů byly již dříve vypořádány v rámci zprávy o daňové kontrole a napadených rozhodnutí. Pokud se týká neuznání 41 nově vytvořených vzdělávacích modulů se zaměřením na vyhledávání mimořádně nadaných dětí a žáků, pak již ze samotné zprávy o daňové kontrole vyplývá, že tyto nebyly uznány z důvodu, že neobsahovaly výsledky, hodnocení či výstupy žáků, kteří byli zařazeni do projektu, a nebylo tak dosaženo cíle stanoveného rozhodnutím MŠMT. Nelze tak souhlasit s tím, že se žalovaný nezabýval hodnocením vzdělávacích modulů po odborné stránce, jelikož by toto nebylo schopno změnit výsledek kontrolního zjištění. V této souvislosti pak nebylo ani třeba posouzení vzdělávacích modulů přizvat znalce. Tvrzení žalobce, že postup správce daně při kontrole vzdělávacích modulů vykazuje nezákonnost a nepřezkoumatelnost, není doloženo důkazními prostředky, když ze spisového materiálu je zřejmé, že správce daně kontrolu vzdělávacích modulů prováděl (viz str. 9–16 zprávy o daňové kontrole). Žalovaný odmítl domněnku žalobce, že se neseznámil se vzdělávacími moduly, když pokud by tak tomu bylo, pak by je nemohl ve zprávě o daňové kontrole popsat. Ve vyjádření uznal, že postup správce daně, kdy se pracovník správce daně ze svého soukromého počítače přihlásil do určeného webového portálu žalobce pro kontrolu zde uvedených informací, nebyl postupem standardním, avšak blokáce vybraných webových stránek zaměstnavatele je v současné době běžnou praxí, byť mohla být v dané věci ze strany správce daně řešena jiným způsobem. Dle žalovaného však žalobce nebyl daným postupem zkrácen na svých právech, a to zejména na právu předkládat důkazní prostředky, vyjádřit se k výsledku kontrolního zjištění a navrhopvat jeho doplnění s tím, že pokud žalobce měl natolik vážné pochybnosti, že se správce daně se vzdělávacími moduly vůbec neseznámil, mohl tyto doložit ke svému vyjádření, popř. odvolání. Ve vyjádření dále odkázal na webový portál <http://lms.quovadis2.cz> a sdělil soudu příslušné přihlašovací údaje. Závěrem žalovaný

uvedl, že k pochybení žalobce u veřejné zakázky došlo, přičemž žalovaným revidovaný odvod za porušení rozpočtové kázně odpovídá závažnosti zjištěného porušení.

D. Obsah správního spisu

8. Z obsahu správního spisu se podává, že vyrozuměním o schválení žádosti o finanční podporu z OP VK ze dne 11. 12. 2009 (č. výzvy 14) oznámilo MŠMT žalobci, že na základě stanoviska výběrové komise rozhodla ministryně školství, mládeže a tělovýchovy o udělení finanční podpory z Evropského sociálního fondu (dále jen „EFS“) a státního rozpočtu ČR k projektu Quo Vadis II-cesta ke vzdělání s tím, že z hlediska způsobilosti, hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti se výběrová komise dohodla na úpravách rozpočtu, a to přesun 4 položek a krácení celkové výše rozpočtu o 70 %, tj. 19.044.538,44 Kč s tím, že doporučila úpravy projektu: snížení monitorovacích indikátorů Počet podpořených osob – dětí a žáků na 350, Počet podpořených osob – pracovníků v dalším vzdělávání na 18 a Počet inovovaných produktů na 48 ks. Maximální výše příspěvku na projekt byla stanovena částkou 8.161.945,04 Kč, přičemž finanční podpora bude poskytnuta s podmínkou zapracování změn schválených výběrovou komisí, případně úpravou rozpočtu. V rámci vyrozumění bylo žalobci výslovně sděleno, že v případě krácení celého rozpočtu o konkrétní procento je na úvaze žalobce, které položky rozpočtu zkrátí, resp. vynuluje a o kolik, aby výsledná částka způsobilých výdajů odpovídala částce odsouhlasené výběrovou komisí.
9. Rozhodnutím o poskytnutí dotace č. 14/1.2./53/2010, č. j. 28338/2009-46, ze dne 30. 10. 2010 MŠMT rozhodlo o poskytnutí dotace žalobci na úhradu výdajů spojených s realizací projektu Quo Vadis II – cesta ke vzdělání ve výši 8.161.945,04 Kč (z toho prostředky EFS ve výši 6.937.653,28 Kč a prostředky státního rozpočtu ve výši 1.224.291,76 Kč) s tím, že účelem dotace je realizace projektu v oblasti podpory Rovné příležitosti dětí a žáků, včetně dětí se speciálními vzdělávacími potřebami a provádění klíčových aktivit, které jsou uvedeny v příloze č. 1 tohoto rozhodnutí, přičemž žalobce byl oprávněn použít dotaci v souladu s dokumenty uvedenými v části II odst. 1. tohoto rozhodnutí a pouze na způsobilé výdaje uvedené v rozpočtu projektu, který je součástí schválené projektové žádosti (příloha č. 1 a č. 5 tohoto rozhodnutí) a přesuny prostředků je oprávněn provádět jen dle přísl. příručky tvořící přílohu č. 2 tohoto rozhodnutí. Žalobce byl povinen dotaci vypořádat v souladu s rozpočtovými pravidly a vyhl. č. 52/2008 Sb. V rámci rozhodnutí byly sjednány též sankce, a to mj. při naplnění míry splnění hodnoty monitorovacího indikátoru výstupů, který byl splněn v nejnižší míře méně než 50 % odvod 100 % z celkové částky dotace, méně než 85 %, alespoň 50 % odvod 30 % a méně než 90 %, alespoň 85 % odvod 5 %. Žalobce v prohlášení ze dne 1. 4. 2010 prohlásil, že byl seznámen s Rozhodnutím o dotaci a vyslovil souhlas s ním a zavázal se k jeho plnění a ke splnění stanovených podmínek. Součástí Rozhodnutí o dotaci bylo celkem 7 příloh.
 - a. Z přílohy č. 1 vyplývá, že obsahovala schválenou projektovou žádost o dotaci, v rámci které v části IV. Popis projektu byly definovány cíle projektu – vytvoření systému pro identifikaci a rozvoj mimořádně nadaných žáků s obsahem podrobně popsáním, a to s cílem mj. efektivnějšího způsobu identifikace mimořádně nadaných žáků, jejichž výběr považuje žalobce za podmínku úspěšnosti vzdělávání s tím, že v projektu budou podpořeny děti a žáci mimořádně nadaní a pracovníci škol a školských zařízení.

V části VI. Klíčové aktivity jsou následně popsány jednotlivé klíčové aktivity s tím, že v rámci KA č. 02 - Tvorba a úpravy vzdělávacích programů (modulů) bylo stanoveno, že jejím cílem je zajistit podmínky pro podporu mimořádně nadaných žáků, mj. tvorbou vzdělávacích programů založených na zážitkové pedagogice s cílem identifikovat a rozvíjet mimořádné nadání hlavní cílové skupiny s tím, že k učebním textům budou zpracovány též evaluační nástroje, na kterých bude spolupracovat školní psycholog. V rámci KA 03 - Ověřování vzdělávacích programů (modulů) bylo výstupem mj. 60 upravených vzdělávacích programů a učebních plánů, 60x inovovaných vzdělávacích programů hostitelských institucí a nejméně 1.050 podpořených žáků z cílových skupin. V rámci KA 04 - Prezentace a medializace výsledků činnosti mělo být výstupem mj. vydání a distribuce sborníku v počtu 1.000 ks a distribuce DVD s prezentací výsledků práce v počtu 1.000 ks. Všechny činnosti dle projektu měly být postupně prováděny v období od února 2010 do ledna 2013. V rámci realizačního týmu měl být činný i školní psycholog s úvazkem 100 %, a to v rozsahu uvedeném v popisu jeho pracovní náplně. Rozpočet byl stanoven na celkem 27.206.483,48 Kč, přičemž u jednotlivých KA byla vždy uvedena předpokládaná výše nákladů a příloha obsahovala i detailní položkový rozpočet (část XI.). V části XII. Monitorovací indikátory byly uvedeny monitorovací indikátory, a to Počet nově vytvořených/inovovaných produktů s komponentou ŽP - 16, Počet nově vytvořených/inovovaných produktů s komponentou ICT - 31, Počet nově vytvořených/inovovaných produktů - 133, Počet podp. osob - pracovníků v dalším vzdělávání - 60, Počet podp. osob v počtu vzděl. celk. - dětí a žáků - 1.050, Počet podpořených osob - poskytovatelé služeb - 5.

- b. Z přílohy č. 2 se podává, že tato obsahovala Příručku pro příjemce finanční podpory z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost s tím, že příručka obsahovala mj. úpravu procesů a pravidel projektového řízení vč. podstatných a nepodstatných změn projektu. Monitorovací indikátory se musí opírat o průkaznou evidenci vedenou příjemcem projektu /např. záznamy o každé podpořené osobě, např. docházka, záznamy o vydaných certifikátech po skončení výuky apod.). Dále příručka obsahovala postup při změně rozpočtu (podstatné a nepodstatné). Dále příloha obsahovala metodické pokyny předpokládané Rozhodnutím o dotaci.
- c. Z přílohy č. 5 se podává, že tato obsahovala platný položkový rozpočet projektu, ze kterého vyplývá, že s ohledem na snížení přiznané částky byly upraveny některé položky původního rozpočtu, které byly sníženy, a to hlavně v části osobní náklady (např. psycholog již byl vykazován s celkovými náklady 0 Kč) a dále v části zařízení a nákup služeb.
- d. Z přílohy č. 6 se podává, že tato obsahovala podrobný popis projektu, přičemž klíčovou aktivitou projektu byla tvorba a ověření metodiky vyhledávání mimořádně nadaných dětí a žáků, vč. motivačních prvků, dále tvorba vzdělávacích modulů pro práci s nadanými dětmi s tím, že cílem projektu bylo vytvořit rámec pro identifikaci a další rozvoj mimořádně nadaných dětí a žáků se stanoveným obsahem. V rámci projektu měl být zapojen školní psycholog, který byl zapojen do KA - přípravná fáze, ověřování vzdělávacích modulů. V rámci prezentačního DVD měly být cílové skupiny mj. informovány o výsledcích projektu. V rámci monitorovacího indikátoru Počet

nově vytvořených/inovovaných produktů s komponentou ŽP měl být vytvořen jeden program dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, který bude akreditován MŠMT.

- e. Z přílohy č. 7 se podává, že před vydáním Rozhodnutí o dotaci byly provedeny žalobcem změny, a to snížení hodnoty monitorovacích ukazatelů, a to 07.41.14 Počtu podpořených osob v počátečním vzdělávání – dětí a žáků na 350, 07.41.65 Počtu podpořených osob v počátečním vzdělávání – pracovníků v dalším vzdělávání na 18, 07.41.12 Počtu nově vytvořených/inovovaných produktů s komponentou ŽP na 6, 07.41.13 Počtu nově vytvořených/inovovaných produktů s komponentou ICT na 12, 07.41.14 Počtu nově vytvořených/inovovaných produktů na 48 a 07.41.00 Počet podpořených osob celkem na 368, byl akceptován návrh výběrové komise, byl snížen rozpočet o 70 % a upraven harmonogram projektu.
10. K Rozhodnutí o dotaci byl dne 26. 1. 2011 vydán Dodatek č. 1, kterým byla změněna hodnota monitorovacích indikátorů Počtu nově vytvořených/inovovaných produktů s komponentou ŽP na 0, Počtu nově vytvořených/inovovaných produktů s komponentou ICT na 0, s čímž vyslovil žalobce souhlas dne 28. 1. 2011.
11. Z předání podkladů ze dne 7. 8. 2013 č. j. MSMT-32405/2013-1 adresované správci daně se podává, že při administrativní kontrole účetních dokladů předložených v rámci monitorovací zprávy č. 05/2012 ukončené dne 28. 6. 2013 byly zjištěny nesrovnalosti – porušení rozpočtové kázně, a to v uskutečnění nezpůsobilého výdaje ve výši 7.327.270,39 Kč s tím, že důvodem navrhovaného krácení je nenaplnění indikátoru. V rámci hlášení nesrovnalostí MŠMT uvedlo, že žalobce nenaplnil závaznou míru indikátoru 06.43.10 Počet nově vytvořených/inovovaných produktů, kdy nepřesáhl 50 %, kdy nebylo prokázáno vytvoření efektivního systému pro identifikaci mimořádně nadaných dětí a doložené vzdělávací moduly nelze považovat za aktivity vytvořené specificky pro tuto cílovou skupinu, přičemž podrobně tyto závěry byly MŠMT popsány v příloze k hlášení nesrovnalostí.
12. Dne 9. 9. 2013 byla u žalobce zahájena daňová kontrola, o čemž byl sepsán protokol. Výzvou ze dne 29. 11. 2013 bylo MŠMT vyzváno správcem daně k doložení toho, zda žalobce zaslal podklady pro finanční vypořádání dotace, přičemž MŠMT sdělilo správci daně v návaznosti na tuto výzvu, že takový doklad nebyl ke dni 9. 12. 2013 doručen. Výzvou ze dne 28. 1. 2014 byl žalobce správcem daně vyzván k prokázání skutečností, a to prokázání průběhu a výsledků vyhledávání mimořádně nadaných dětí u 44 nově vytvořených vzdělávacích modulů (výsledky žáků, rozborů výsledků práce žáků, výsledky hodnocení testů a úloh, práce žáků v kroužcích/vzdělávacích modulech), prokázání vytvoření 1 plánu řízení kvality vč. plánu řízení rizik, prokázání vytvoření 1 programu řízení identifikace vloh a nadání zpracování ve spolupráci s odborníky a školním psychologem a dále prokázání ve výzvě uvedených vzdělávacích modulů v položce 06.43.10. Žalobce předložil listiny, a to Plán řízení rizik, Systém pro identifikaci a rozvoj mimořádně nadaných dětí a žáků a dále Plán řízení kvality neformálního vzdělávání. Ani z jedné listiny nevyplývá průběh a výsledky vyhledávání mimořádně nadaných dětí u 44 nově vytvořených vzdělávacích modulů (výsledky žáků, rozborů výsledků práce žáků, výsledky hodnocení testů a úloh, práce žáků v kroužcích/vzdělávacích modulech. Do správního spisu dále bylo založeno 1 ks DVD Projekt Quo Vadis II – cesta ke vzdělání a 1

ks sborníku Quo Vadis II – cesta ke vzdělání. Dne 12. 1. 2015 byl žalobce seznámen s výsledkem kontrolního zjištění, o čemž byl sepsán protokol. Proti tomuto kontrolnímu zjištění podal žalobce vyjádření, ve kterém jej rozporoval a navrhoval doplnění dokazování a vznesl námitky podjatosti úředních osob. K vyjádření připojil tabulky „Finanční vypořádání 2012“, a to tabulku Finanční vypořádání dotací poskytnutých církevní škole (školskému zařízení) v kalendářním roce 2012 mimo dotací poskytnutých na projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie a tabulku Finanční vypořádání dotací poskytnutých církevní škole (školskému zařízení) na projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie, které byly ukončeny k 31. 12. 2012 s tím, že tyto tabulky zaslal emailem na adresu x. Rozhodnutím ze dne 28. 4. 2015, č. j. 518411/15/3100-31050-806272 správce daně rozhodl o tom, že úřední osoby správce daně Ing. P., Mgr. J. a Bc. S. nejsou vyloučeni z daňové kontroly prováděné u žalobce s odůvodněním, že žalobcem vznesená obecná námitka podjatosti pracovníků provádějících daňovou kontrolu obsahuje místo konkrétního odůvodnění pouze obecné konstatování o neznalosti právních předpisů s tím, že prostý nesouhlas daňového subjektu s úkony či postupy správce daně nezakládá bez dalšího naplnění zákonného důvodu pro vyloučení úřední osoby z řízení, přičemž ve vztahu ke konkrétním námitkám vůči uvedeným úředním osobám správce dně po jejich vyjádření uzavřel, že tyto námitky podjatosti jsou nedůvodné. Správce daně v průběhu daňové kontroly provedl výsledky svědků PaeDr. A. P., Mgr. J. D., Mgr. P. N., Ph.D., D. P. a PhDr. L. P., jejichž výpovědi jsou zachyceny v příslušných protokolech o výsledku svědka. K výzvě správce daně ze dne 29. 10. 2015 MŠMT sdělilo, že závěrečná monitorovací zpráva nebyla schválena a závěrečná žádost o platbu nebyla proplacena s tím, že finanční vypořádání dotace ze strany žalobce nebylo doloženo.

13. Dne 3. 8. 2015 správce daně projednal se žalobcem zprávu o daňové kontrole, jak se podává z příslušného protokolu, přičemž žalobce se správnou nesouhlasil. Ze zprávy o daňové kontrole se následně podává, že správce daně zopakoval cíle projektu s tím, že měřitelným ukazatelem naplnění vytčených cílů byl monitorovací indikátor 06.43.10 – Počet nově vytvořených/inovovaných produktů, který slouží k získání zpětné vazby k tomu, za poskytnutá finanční podpora splnila svůj účel, kdy správce daně ve zprávě uvedl, co konkrétně mělo být vytvořeno dle projektové žádosti v daném monitorovacím indikátoru a uvedl jednotlivé produkty vytvořené v dané skupině uvedením obsahu jednotlivých produktů se závěrem, že žalobce naplnil monitorovací indikátory 07.41.14, 07.41.20 a 07.41.65 (Počet podpořených osob) a indikátor 06.43.10 naplnil do hodnoty 8 (měl naplnit 48). Dále se správce daně zabýval ve zprávě o daňové kontrole jednotlivými KA a jejich naplněním, financováním a výběrovými řízeními, zpracováním monitorovacích zpráv s tím, že dle správce daně žalobce nedoručil doklad k finančnímu vypořádání dotace a dále se podrobně vyjádřil k jednotlivým námitkám žalobce.

E. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.

15. Současně krajský soud spojil ke společnému řízení projednání věci vedené u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci pod sp. zn. 65 Af 121/2016 a sp. zn. 65 Af 122/2016, a to v souladu s § 39 s. ř. s., neboť obě řízení jsou vedena mezi týmiž účastníky, předmětem obou napadených rozhodnutí je odvod za porušení rozpočtové kázně (jeden do státního rozpočtu, druhý do Národního fondu) mající stejný skutkový základ, žalovaný v obou napadených rozhodnutích argumentuje shodně a rovněž žalobce vznáší v obou žalobách stejné námitky.
16. Podle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel (účinných do 19. 2. 2015) pro účely tohoto zákona se rozumí jinými peněžními prostředky státu peněžní prostředky státních finančních aktiv, příspěvkových organizací, státních fondů a fondů organizačních složek státu.
17. Podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel (účinných do 19. 2. 2015) porušením rozpočtové kázně se rozumí neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.
18. Podle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel (účinných do 19. 2. 2015) odvod za porušení rozpočtové kázně činí v ostatních případech částku, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň.
19. Krajský soud posoudil napadené rozhodnutí právní úpravou rozpočtových pravidel účinných do 19. 2. 2015, a to s ohledem na Čl. II Přejímané ustanovení zák. č. 25/2015 Sb., neboť se jedná o právní vztahy vzniklé z rozhodnutí o poskytnutí dotace vydaném přede dnem 1. 1. 2015.
20. Předně považuje krajský soud za vhodné zrekapitulovat, že žalobci byla poskytnuta dotace ze dvou zdrojů, jednak ze státního rozpočtu v rozsahu 15 % způsobilých nákladů a dále z Národního fondu v rozsahu 85 % způsobilých nákladů. Žalobce z vlastních zdrojů nehradil ničeho. Z částky přiznané žalobci ve výši 8.161.945,04 Kč představuje dotace ze státního rozpočtu částku 1.224.291,76 Kč a z ESF částku 6.937.653,28 Kč. V posuzované věci byla oproti částce předpokládané v projektové žádosti zkrácena dotace o 19.044.538,44 Kč před Rozhodnutím o dotaci, což žalobce akceptoval a snížil rozpočet projektu a snížil i monitorovací indikátory. Správcem daně bylo rozhodnuto o odvodu do Národního fondu ve výši zaokr. 6.227.944 Kč a do státního rozpočtu ve výši zaokr. 1.099.049 Kč, přičemž žalovaný snížil takto stanovený odvod na částku 1.484.275 Kč (Národní fond) a 261.931 Kč (státní rozpočet). Odvody byly žalobci stanoveny za dvojí porušení rozpočtové kázně, a to za nenaplnění hodnoty monitorovacího indikátoru 06.43.10 – Počet nově vytvořených/inovovaných produktů (tedy nesplnění účelu dotace) a nezaslání podkladů k finančnímu vypořádání dotace.
21. Dále považuje krajský soud za nezbytné uvést, že s ohledem na níže uvedené závěry, nepovažoval za nutné provést dokazování důkazy navrženými žalobcem, které se nenacházejí ve správním spise a kvůli tomu svolávat ústní jednání, neboť provedení těchto důkazů by na níže uvedených závěrech krajského soudu nemohlo ničeho změnit.

K nepřezkoumatelnosti

22. Žalobce předně namítal obecně nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí žalovaného. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, opřel-li správní orgán rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných účastníkem řízení. Nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů je i takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč podřadil popsany skutkový stav pod zvolené právní normy. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.
23. Podle ustálené judikatury (např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2015, č. j. 8 As 179/2014–86 nebo ze dne 14. 5. 2015, č. j. 9 Afs 156/2014–58, oba uveřejněné na www.nssoud.cz) tvoří daňové řízení v zásadě jeden celek od jeho zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí. Při změně prvostupňového rozhodnutí v odvolacím řízení platí obě rozhodnutí společně v mezích provedených změn (tvoří fakticky jeden celek). Odvolací řízení má nejen povahu přezkumnou, ale též povahu nápravnou ve vztahu k pochybením správního orgánu I. stupně. Vyjde-li tedy v odvolacím řízení najevo, že se správce daně dopustil procesního pochybení, které by mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, může žalovaný napravit toto pochybení svým vlastním postupem.
24. V posuzované věci krajský soud nepovažuje žalobami napadená rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelná. Žalovaný se v obou rozhodnutích podrobně zabýval jednotlivými námitkami žalovaného, které byly uvedeny v odvolání proti těmto rozhodnutím (str. 6 až 27 rozhodnutí), když vždy zrekapituloval odvolací námitku žalovaného a k této námitce uvedl zcela jasné a srozumitelné své závěry. Obě rozhodnutí žalovaného mají základní zákonné náležitosti (§ 102 d. ř.), lze z nich seznat, o jaké věci bylo rozhodováno (o odvolání proti platebním výměrům správce daně, konkrétně identifikovaným), jak bylo rozhodnuto (obě rozhodnutí obsahují zcela jednoznačné, určité výroky), jejich výrok není v rozporu s odůvodněním (neboť odráží to, že žalovaný aplikoval princip proporcionality při stanovení odvodu, přičemž v ostatním námitky žalobce neshledal důvodnými), obě rozhodnutí obsahují právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností (došlo k porušení rozpočtové kázně žalobcem) a jejich důvody jsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Rovněž obě rozhodnutí žalovaného netrpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů, když je opřel o skutečnosti v řízení zjišťované (v průběhu daňové kontroly), zjištěné v souladu se zákonem (viz dále výklad týkající se dokazování), přičemž žalovaný se vypořádal se všemi námitkami uplatněnými žalobcem. Z obou rozhodnutí je patrné, jakými úvahami se správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč podřadil popsany skutkový stav pod zvolené právní normy. To, že žalobce s takovými závěry žalovaného nesouhlasí, nečiní napadená rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelnými.

25. Namítal-li žalobce, že se žalovaný nevypořádal s jeho argumentací rozhodnutími NSS, pak tento závěr krajský soud nesdílí. Správce daně se ve zprávě o daňové kontrole s namítanými rozhodnutími NSS vypořádal poněkud stručně, když toliko uvedl, že odkazy žalobce na rozhodnutí NSS považuje vzhledem ke skutečnosti, že se nevztahují k řešenému případu, za irelevantní. Jedná se sice o poněkud strohé shrnutí vyjádření k námitkám žalobce, resp. k jím vznesené argumentaci skrze rozhodnutí NSS, leč v této jednoduché větě je obsažen zcela jednoznačný závěr správce daně, že se daná rozhodnutí NSS na projednávaný případ nevztahují. Lze si jistě představit preciznější a podrobnější vyjádření správce daně k takto vzneseným námitkám, nicméně nelze odhlédnout od té skutečnosti, že daňové řízení v zásadě tvoří jeden celek. V posuzované věci žalobce svůj nesouhlas se způsobem vypořádání se správcem daně s namítanou judikaturou NSS vyjádřil v odvolání proti platebním výměrům, jejichž odůvodnění bylo dáno obsahem zprávy o daňové kontrole, přičemž žalovaný se v napadených rozhodnutích s touto námitkou zcela dostatečně a srozumitelně vypořádal, když jednak přitakal žalobci v jeho námitce, že je třeba v souladu s jím přdestřenou judikaturou NSS i v případě odvodů aplikovat princip proporcionality a uvedený princip též aplikoval, což vedlo k podstatnému snížení stanovených odvodů, a jednak se vypořádal s tou částí namítané judikatury, která dle žalovaného není na danou věc aplikovatelná i s uvedením důvodů, proč tomu tak je (str. 7 až 8 rozhodnutí) a tímto svým postupem napravit v rámci jednoty daňového řízení evidentní strohost správce daně. Samotná skutečnost, že žalobce nesouhlasí s tímto závěrem, pak nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného nezakládá.
26. Pokud žalobce odkazoval na rozhodnutí NSS č. j. 9 Afs 1/2008-45 a na judikaturu Ústavního soudu, pak žalovaný se v rozhodnutích rovněž s těmito rozhodnutími řádně vypořádal (str. 8 napadených rozhodnutí), když poukázal na to, že tato rozhodnutí byla přijata za jiné právní úpravy rozpočtových pravidel (zák. č. 576/1990 Sb.), která neobsahovala bližší výklad pojmu neoprávněné použití prostředků.
27. Uvedenou námitku tak krajský soud za důvodnou neshledává.

K podmínkám dotace

28. Žalobce dále namítal nejasnost a nesrozumitelnost dotačních podmínek. Krajský soud považuje předně za nezbytné uvést, že správce daně, tak jako žalovaný, se ve svých rozhodnutích s námitkami žalobce týkajícími se podmínek dotace řádně vypořádali (str. 31 zprávy o daňové kontrole, str. 11 až 15 žalobami napadených rozhodnutí). Jejich závěry pak stojí na tom, že podmínky poskytnutí dotace nebyly stanoveny nejasně či nesouladně, přičemž žalobce s úpravou podmínek řízení (tj. jejího krácení) souhlasil, když příslušné rozhodnutí podepsal s tím, že předmětem daňové kontroly nebyly formální nedostatky, ale nenaplnění účelu poskytnuté dotace, tedy toho, co sám žalobce ve své žádosti o dotaci vymezil jako cíl, kterého má být prostřednictvím dotace dosaženo. Tedy byť stručně, ale jednoznačně správní orgány daly žalobci odpověď na jeho námitky týkající se nejasnosti či nesouladnosti dotačních podmínek. Žalovaný pak své závěry rozvedl na str. 13 až 15 svých rozhodnutí. Ve vztahu k namítaným rozsudkům NSS (sp. zn. 5 Afs 90/2012 a 1 Afs 77/2010) pak žalovaný uzavřel (str. 7 rozhodnutí), že se jednalo o případy jiného skutkového základu, závěry v nich uvedené tak nelze bez dalšího aplikovat na posuzovanou věc, když nelze odtrhnout skutková zjištění učiněná v těchto řízeních od obecného závěru o nejasných smluvních formulacích. Tedy dle závěru krajského soudu

se nejedná o rozhodnutí obecně nesrozumitelné, jak se snaží opakovaně žalobce v žalobě tvrdit.

29. V rozsudku ze dne 11. 11. 2010 č. j. 1 Afs 77/2010 – 81 (uveřejněném na www.nssoud.cz) Nejvyšší správní soud uzavřel, že: *“Úkolem žalovaného (Finanční ředitelství v Ostravě – pozn. krajského soudu) je výkon státní správy v oblasti finanční politiky státu (viz výše). V souzené věci bylo v pravomoci finančních orgánů kontrolovat, zdali se žalobce nedopustil porušení rozpočtové kázně a v případě takového zjištění rozhodnout o vrácení peněžních prostředků zpět do státního rozpočtu... V daném případě měl tedy žalovaný (jakož i správní orgán prvního stupně) povinnost posoudit, zda nastaly skutečnosti, svědčící o porušení rozpočtové kázně žalobcem. ... Žalovaný je proto povinen si v rámci předběžné otázky učinit úsudek o jasnosti a srozumitelnosti dohody o poskytnutí příspěvku ze státního rozpočtu na daný účel, poté posuzovat naplnění podmínek dohody a z výsledku tohoto úsudku dospět k závěru o porušení (či neporušení) rozpočtové kázně.”* V posuzované věci bylo předmětem řízení rozhodnutí o vrácení finančních prostředků nebo jejich poměrné části na zřízení společensky účelných pracovních míst v případě neobsazení míst do stanoveného termínu, nedodržení obsazení po stanovenou dobu, nebo nevyčerpání poskytnutého příspěvku v plné výši, to vše na základě Dohody o zřízení společensky účelných pracovních míst uzavřené mezi žalobcem a úřadem práce.
30. V rozsudku ze dne 28. 2. 2014 č. j. 5 Afs 90/2012 – 33 (uveřejněném na www.nssoud.cz) Nejvyšší správní soud ve vztahu k formulaci dotačních podmínek uzavřel, že: *„Je proto možné zvolit i obecnou formulaci, kterou je pamatováno na různorodost reality, pozitiva této možnosti jsou však podmíněna následnou povinností finančních orgánů provádějících kontrolní činnost přesně interpretovat a aplikovat danou formulaci na vzniklý stav (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007-68). K tomu je však třeba dodat, že i tato obecná formulace stanovení podmínek musí dosahovat alespoň určitého nezbytného stupně určitosti, aby jí vůbec bylo možné následně vyložit a aplikovat, přičemž tyto podmínky musí být formulovány tak, aby byly jasné příjemci dotace již v době jejich čerpání, jak dále blíže rozvedeno... Nejvyšší správní soud uvádí, že nijak nezpochybňuje právo poskytovatele dotace vymezit podmínky čerpání dotace, resp. určit, kdy příjemci vzniká povinnost poskytnutou dotaci vrátit... uvedené však nezabývá stát povinností vymezit dotační podmínky jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu při případném zpětném vymáhání poskytnuté dotace, či uplatnění sankčního odvodu, resp. stav, kdy příjemce bude mít jistotu ohledně obsahu dotačních podmínek.”* V posuzované věci byla řešena otázka, zda žalobce porušil rozpočtovou kázeň, když v rozporu s podmínkami rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 16. 12. 2008 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“) nezískal alespoň tři cenové nabídky na zpracování návrhu územního plánu města Vsetín, resp. zda jím uváděné zdůvodnění nezískání požadovaného počtu nabídek v zápisu hodnotící komise splňovalo podmínky části IV, bod 11. písm. b) rozhodnutí o poskytnutí dotace, dle níž je příjemce dotace povinen „při zadávání zakázek malého rozsahu získat alespoň 3 cenové nabídky pro realizaci dané zakázky (případně v dokumentaci zakázky zdůvodnit, proč nebylo možné 3 cenové nabídky získat)“.
31. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009 – 63 (uveřejněném na www.nssoud.cz), dále plyne: *„...jak je zřejmé z uvedené právní úpravy (i z obecných principů možnosti poskytování finančních prostředků ze státního rozpočtu), je to právě*

poskytovatel podpory či dotace, který v režimu zákona o rozpočtových pravidlech autoritativně rozhoduje o podmínkách poskytnutí prostředků ze státního rozpočtu či fondu...navíc podle § 14 odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech je poskytovatel dotace a návratné finanční výpomoci povinen v rozhodnutí o jejich poskytnutí rozlišit podmínky pro použití poskytnutých prostředků, jejichž porušení bude postihováno odvodem za porušení rozpočtové kázně. Z toho pak vyplývá, že podle uvedeného právního předpisu poskytovatel podpory může stanovit, jaké jednání či opomenutí jejího příjemce považuje za porušení rozpočtové kázně, takže musí mít i oprávnění tyto veličiny měnit, pokud to nejde k tíži příjemce. To vše zejména v situaci, kdy je zjevné, že účel poskytnuté dotace byl naplněn...Je to poskytovatel dotace, který primárně svým rozhodnutím vytváří právní rámec, v jehož mezích má žadatel povinnost se pohybovat. Je to tedy právě poskytovatel dotace, který svým rozhodnutím stanoví podmínky poskytnutí dotace, ale i případné změny těchto podmínek. Pokud se žadatel pohyboval v legálním prostoru, který poskytovatel dotace vymezil svým rozhodnutím, nelze mu takové jednání přičítat k tíži.“

32. Z výše uvedených rozhodnutí Nejvyššího správního soudu tak lze dovodit obecný závěr, a to, že je právem poskytovatele dotace vymezit podmínky čerpání dotace, resp. určit, kdy příjemci vzniká povinnost poskytnutou dotaci vrátit, přičemž podmínky dotace lze vymezit i obecnou formulací, která musí však být formulována tak, aby podmínky dotace byly jasné příjemci dotace již v době jejich čerpání, tedy je třeba vymezit dotační podmínky jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu při případném zpětném vymáhání poskytnuté dotace, či uplatnění sankčního odvodu, resp. stav, kdy příjemce bude mít jistotu ohledně obsahu dotačních podmínek s tím, že případné nejasnosti dotačních podmínek pak nemohou jít k tíži příjemce dotace. V rámci daňové kontroly je pak správní orgán povinen si v rámci předběžné otázky učinit úsudek o jasnosti a srozumitelnosti dotačních podmínek (stanovených v dohodě či rozhodnutí), poté posuzovat naplnění těchto podmínek a z výsledku tohoto úsudku dospět k závěru o porušení (či neporušení) rozpočtové kázně.
33. Ve světle výše uvedeného závěru pak považuje krajský soud závěry učiněné žalovaným na straně 16 až 19 napadených rozhodnutí za správné, když ani krajský soud neshledává, že by podmínky vyplacené dotace byly nejasné, či vnitřně rozporné. Předně je třeba zdůraznit, že odvod byl stanoven nikoliv za porušení formálních kritérií, ale za to, že nebyl naplněn monitorovací indikátor 06.43.10 a že nebylo podáno řádně finanční vypořádání dotace, tedy činnosti, které souvisí s podmínkami dotace.
34. V posuzované věci to byl žalobce, který zpracoval projekt, na jehož realizaci si zažádal MŠMT o poskytnutí dotace. Poskytovatel dotace na základě stanoviska výběrové komise dospěl k závěru, že dotaci na žalobcem vytvořený projekt poskytne, avšak nikoliv v jím požadované výši 27.206.483,48 Kč, ale toliko ve výši 8.161.945,04 Kč, přičemž ponechal zcela na úvaze žalobce jakožto žadatele o dotaci, které položky z původně plánovaného rozpočtu zkrátí, respektive vynuluje a o kolik, tak, aby výsledná částka způsobilých výdajů odpovídala poskytnuté částce (viz vyrozumění o schválení žádosti ze dne 11. 12. 2009). To pak odpovídá rovněž příručce pro příjemce finanční podpory, která byla přílohou č. 2 Rozhodnutí o dotaci, a to konkrétně ustanovení týkající se změny rozpočtu tak, jak je uvedeno na str. 64 této příručky. Ustanovení příručky pak bylo součástí rozhodnutí o poskytnutí dotace, které se zavázal žalobce dodržovat. Tedy pokud byla z rozhodnutí poskytovatele dotace přiznána žalobci dotace snižená o 70 % oproti původnímu rozpočtu

uvedenému v žádosti o dotaci, pak v souladu s pravidly, která byla žalobci známa předtím, než souhlasil s Rozhodnutím o poskytnutí dotace, žalobce věděl, že v případě jeho souhlasu mu bude vyplacena snížená dotace na jeho projekt a že záleží jen na něm, jakým způsobem pokrátí jím předpokládané způsobilé výdaje tak, aby naplnil podmínky poskytnuté dotace. K tomu mu mimo jiné sloužilo i doporučení o snížení počtu monitorovacích indikátorů, přičemž v rámci takto doporučeného počtu bylo opět na žalobci, aby si sám určil, které nově vytvořené/inovované produkty vynechá či je upraví. To vše však za předpokladu, že musel být dodržen účel poskytnuté dotace. Skutečnost, že bylo ponecháno na žalobci, jakožto příjemci dotace, které vzdělávací produkty sníží a v jakém rozsahu, pak samo o sobě nemůže znamenat nejasnost dotačních podmínek, či jejich vnitřní rozporuplnost, neboť to byl žalobce, kdo vytvořil projekt, na jehož realizaci žádal poskytnutí dotace, a je tak v gesci žadatele, aby tento projekt přiměřeně změnil tak, aby poskytnutou dotací pokryl náklady tohoto projektu, neboť je to žalobce, kdo podrobně zná smysl a cíl projektu. Za situace, kdy na poskytnutí dotace není právní nárok, pak může její poskytovatel rozhodnout, že dotaci neposkytne v plné požadované výši, ale že ji poskytne ve výši nižší, a je pak oprávněn požadovat, aby žadatel o dotaci přiměřeně upravil rozpočet projektu, na který dotaci žádá. Dle závěru krajského soudu pak poskytovatel dotace nemůže direktivně žadateli o dotaci sám určit, co z jeho projektu má nebo nemá vypustit, neboť to není otázkou podmínek dotace, ale otázkou předmětu financování prostřednictvím dotace. Ostatně nic nebránilo žalobci, aby v případě, že chtěl zachovat svůj projekt v plném rozsahu, dofinancoval rozdíl mezi původně plánovanou částkou a mezi poskytnutou částkou ze svých zdrojů, či z cizích, nikoliv veřejných, zdrojů. Taktéž povaha žalobcem předloženého projektu mu umožňovala provést takové změny projektu, kdy by byl projekt realizovatelný i za náklady rovnající se skutečně vyplacené dotaci.

35. Vnitřní rozpornost Rozhodnutí o poskytnutí dotace pak nezakládá ani příloha č. 1,5 a 6 tohoto rozhodnutí, když jak správně uvedl na straně 13 svých rozhodnutí žalovaný, příloha č. 1 obsahuje popis obsahu jednotlivých výdajů projektu a příloha 5 obsahuje konkrétní výdaje s tím, že podrobnější popis projektu je uveden v příloze 6 rozhodnutí. Zásadní jsou pak jednotlivé klíčové aktivity a monitorovací indikátory. Pokud se týká klíčových aktivit, pak tyto mohly být naplněny i při snížené dotaci s tím, že snížení se projevilo v počtu produktů monitorovacích indikátorů. Tedy jinak řečeno mohlo dojít k naplnění klíčových aktivit, a to prostřednictvím menšího počtu produktů monitorovacích indikátorů. Pro splnění účelu dotace tak bylo třeba naplnit jednotlivé klíčové aktivity a jejich naplnění se pak sledovalo podle monitorovacích indikátorů. K jediné změně v důsledku snížené dotace tak došlo v časovém rozsahu prováděného projektu a v nižším množství podpořených osob, což v sobě pak neslo i snížení počtu monitorovacích indikátorů. Ostatně to se projevilo i ve změnách provedených žalobcem, které byly součástí Rozhodnutí o poskytnutí dotace, jakožto příloha č. 7, či Dodatku č. 1. Je tak evidentní, že došlo k přípustné změně projektu a žalobcem byly akceptovány změny navrhované výběrovou komisí, respektive poskytovatelem dotace. V konečném důsledku to byl opět žalobce, kdo tyto změny provedl. Navíc nedošlo ke změně klíčových aktivit projektu, ale pouze ke změně rozsahu produktů monitorovacích indikátorů a časového harmonogramu projektu. Tedy poskytovatel dotace neměnil svým rozhodnutím cíl projektu žalobce.

36. Uváděl-li žalobce jako příklad vnitřní rozporuplnosti dotačních podmínek školního psychologa, pak považuje krajský soud takovýto příklad za zavádějící, neboť žalobce sice v původním projektu počítal s činností školního psychologa a s tím, že se bude podílet na tvorbě některých nově vytvořených / inovovaných produktů, avšak z celkového počtu původně zvažovaných 60 produktů se měl školní psycholog podílet pouze na některých z nich a pokud tedy byla žalobcem vypuštěna původně předpokládaná činnost školního psychologa z projektu, pak logicky nemohl žalobce splnit ty monitorovací indikátory, kde byla činnost školního psychologa nezbytná (jak správně uzavřel žalovaný na str. 14 svých rozhodnutí). Byl to žalobce, který při vědomosti o snížení dotace a při akceptaci doporučení snížení počtu produktů monitorovacích indikátorů měl projekt upravit tak, aby při vypuštění činnosti školního psychologa vypustil i ty produkty, které byly závislé na činnosti tohoto psychologa.
37. Pokud se týká poukazu žalobce na povinnost poskytovatele dotace zkontrolovat rozpočet s tím, že případná matematická chyba obsažená v rozpočtu nesmí jít k tíži příjemce dotace, pak krajský soud žádnou matematickou chybu v upraveném rozpočtu (příloha č. 5 rozhodnutí o poskytnutí dotace) neshledává, když jak bylo již výše uvedeno, bylo věcí žalobce, jak upraví svůj projekt tak, aby za situace, kdy nechtěl projekt financovat z vlastních zdrojů, byl projekt ufinancovatelný ze skutečně poskytnuté dotace při splnění účelu dotace. Námitka žalobce, že by vypuštěním nějakého kroužku došlo k zabránění přístupu do projektu několika dětem, pak není případná, neboť dle krajského soudu vynechání části kroužků nemůže znamenat to, že by nemohl být naplněn cíl projektu, a to za situace, kdy došlo i ke snížení počtu podpořených osob – žáků.
38. Rovněž krajský soud neshledává, že by došlo k porušení povinností poskytovatele dotace při vydání rozhodnutí o dotaci, když je věcí poskytovatele dotace, zda a jakou výši dotace poskytne, a je jeho právem vymezit podmínky takovéto dotace, mj. podmínky, které vycházejí z doporučení výběrové komise, přičemž je věcí příjemce dotace, zda na takovéto podmínky přistoupí či nikoliv. Rovněž nelze uzavřít, že by v posuzované věci byly vedle sebe dva rozpočty projektu, neboť jak se podává z části I. odstavec 2 Rozhodnutí o dotaci rozhodným byl rozpočet, který byl přílohou č. 5 tohoto rozhodnutí, jež byla nazvána jako platný rozpočet projektu. Zde však krajský soud považuje za nezbytné opět uvést, že odvod žalobci nebyl stanoven za porušení rozpočtu, popřípadě za neoprávněné financování projektu, ale za nenaplnění monitorovacích indikátorů, tedy za nesplnění účelu dotace a za řádné finanční nevypořádání dotace.
39. Pokud se týká sankčního charakteru odvodu, pak v rámci Rozhodnutí o dotaci se část IV. věnovala sankcím, přičemž přesně stanovovala podmínky pro případné odvody za porušení rozpočtové kázně a tyto podmínky pak byly pro žalobce závazné. Při stanovení odvodu se pak správní orgány takto stanovenými podmínkami řídily a tyto nijak neporušily. Princip proporcionality pak byl žalovaným zohledněn, jak se podává ze stany 9 a 10 napadených rozhodnutí, přičemž zde uvedené úvahy krajský soud shledává řádnými a odpovídajícími též konkrétním porušením rozpočtové kázně s tím, že tyto úvahy pak nepředstavují libovůli žalovaného při stanovení výše odvodu, jsou zcela přezkoumatelné, odpovídající zjištěnému skutkovému stavu a krajský soud se s těmito závěry zcela ztotožňuje.
40. Z výše uvedených důvodů neshledává krajský soud tuto námitku za důvodnou.

K dokazování

41. Podle § 77 odst. 7 d. ř. rozhodnutí o tom, zda je úřední osoba vyloučena, se doručuje dotčené úřední osobě a daňovému subjektu. Došlo-li k zahájení řízení o tom, zda je úřední osoba vyloučena, na základě námitky jiné osoby zúčastněné na správě daní, správce daně ji o výsledku tohoto řízení vyrozumí. Proti rozhodnutí o tom, zda je úřední osoba vyloučena, nelze uplatnit opravné prostředky.
42. Podle § 92 odst. 2 d. ř. správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů.
43. Podle § 92 odst. 3 d. ř. daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.
44. Žalobce předně namítal, že žalovaný, tak jako správce daně, posuzovali v rámci daňové kontroly odbornou otázku bez patřičného znaleckého posouzení, a to pro posouzení způsobilosti nově vytvořených/inovovaných produktů s tím, že se rovněž nevypořádali s návrhem žalobce na vypracování znaleckého posudku. V této souvislosti je krajský soud toho závěru, že zadání znaleckého posudku v dané věci nebylo potřebné. Pro posouzení, zdali byly naplněny monitorovací indikátory, je rozhodné znění přílohy č. 1 ve spojení s přílohou č. 6 Rozhodnutí o dotaci. Jak se podává ze zprávy o daňové kontrole, správní orgány hodnotily toliko, zda předmětné monitorovací indikátory byly naplněny z pohledu přílohy č. 1 Rozhodnutí o dotaci, přičemž jak sám uvedl správce daně na str. 16 zprávy o daňové kontrole, jedná se v případě vzdělávacích modulů o produkt se specifickým obsahem látky, který byl vypracován pedagogickým pracovníkem dle vyučovacích metod, prostředků a pomůcek a není tak možné hodnotit takto vytvořené produkty po jejich obsahové stránce, zda jsou způsobilé či nikoliv. Sám správce daně tedy uvedl, že nehodnotil vytvořené vzdělávací moduly podle obsahové stránky, k čemuž by jistě bylo potřeba odborných znalostí, kterými správce daně bezesporu nedisponuje, ale tyto moduly hodnotil podle objektivních kritérií, tedy zda vzdělávací modul byl vytvořen, co je jeho předmětem a jaké jsou výsledky hodnocení či výstupy žáků. To vše s přihlédnutím k cílům projektu - vytvoření systému pro identifikaci a rozvoj mimořádně nadaných žáků, a to s cílem mj. efektivnějšího způsobu identifikace mimořádně nadaných žáků, jejichž výběr považuje žalobce za podmínku úspěšnosti vzdělávání, klíčové aktivitě projektu - tvorba a ověření metodiky vyhledávání mimořádně nadaných dětí a žáků, vč. motivačních prvků, dále tvorba vzdělávacích modulů pro práci s nadanými dětmi a k vymezení výstupů klíčové aktivity 02 tvorba a úpravy vzdělávacích programů, to je mj. tvorba vzdělávacích programů založených na zážitkové pedagogice s cílem identifikovat a rozvíjet mimořádné nadání hlavní cílové skupiny s tím, že k učebním textům budou zpracovány též evaluační nástroje. Je zřejmé, že s ohledem na takto vymezený cíl projektu musely být součástí taktéž výsledky, tedy konkrétní závěry o tom, jak identifikovat nadané žáky, a jaké byly výsledky takto vytvořených modulů ve vztahu k deklarovanému cíli projektu. Ostatně sám žalobce v rámci přílohy 1 rozhodnutí o dotaci při popisu klíčové aktivity 02 deklaroval vytváření evaluačních nástrojů, tedy hodnotících nástrojů, a v rámci přílohy

číslo 6 téhož rozhodnutí deklaroval tvorbu a ověření metodiky vyhledávání mimořádně nadaných dětí, tedy nikoliv pouhé vytvoření takové metodiky. Jako logickým se pak krajskému soudu jeví to, že pokud někdo vytvoří projekt, jehož cílem má být vytvoření rámce pro identifikaci a rozvoj mimořádně nadaných dětí, pak je třeba, aby tento projekt v sobě nesl i hodnotící výstupy, na základě kterých má být zhodnoceno, zda příslušný vzdělávací modul vede k identifikaci mimořádně nadaných žáků a rozvíjí toto jejich nadání. Nelze dle krajského soudu s ohledem na cíle projektu žalobce uzavřít, že se mělo jednat pouze o vytvoření mimovzdělávacích (zájmových) kroužků, jejichž činnost by byla placena z dotací. K tomu, zda bylo tohoto cíle naplněno, tedy zda jednotlivé vzdělávací moduly obsahují též hodnotící nástroje, tedy konkrétně zhodnocení, zda a jak přispívá tento vzdělávací modul k identifikaci mimořádně nadaných žáků a jejich dalšímu rozvoji, vskutku, dle přesvědčení krajského soudu, správce daně či žalovaný nepotřebují mít odborné znalosti na úrovni znalce. Vypracování znaleckého posudku tak v posuzované věci nebylo třeba, jak správně uzavřel žalovaný ve svých rozhodnutích na straně 16 až 17. Krajský soud též shledává správný závěr o tom, že v důsledku odlišného skutkového základu nebylo možné aplikovat závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Afs 24/2014.

45. Postup správce daně při nahlédnutí do programu QUO VADIS II prostřednictvím jeho pracovníka, a to z části na jeho soukromém počítači v místě jeho bydliště a skutečnosti, že tvrzené vytištěné materiály správcem daně byly následně skartovány, jsou sice postupem nestandardním, ne zcela odpovídajícím zákonnému provádění důkazů, nicméně dle závěru krajského soudu takový postup nemůže mít vlivu na správné závěry správce daně a žalovaného. Je tomu tak proto, že z obsahu zprávy o daňové kontrole se podává, že správce daně prováděl kontrolu žalobcem vytvořených vzdělávacích modulů, když jednotlivé vzdělávací moduly byly vypsány ve zprávě o daňové kontrole (celkem tři vzdělávací moduly pro pedagogy a 43 vzdělávacích modulů dětí a žáků) s uvedením jejich programu a včetně dalších příloh, a tudíž je evidentní, že správce daně se musel s těmito vzdělávacími programy seznámit. Ostatně ani žalobce ve svých podáních učiněných do správního spisu nezpochybňoval takto vymezený rozsah vzdělávacích modulů a jejich obsah, tedy nezpochybnil, že tyto vzdělávací moduly o tomto rozsahu byly skutečně vytvořeny. Za situace, kdy sám žalobce v žalobě tvrdí, že v rámci projektu neměly být výsledky prováděny (strana 60 žaloby), pak jinak tvrdí, že tyto výsledky nebyly provedeny, a tudíž pohledem žalobce tak nemuselo být ohledně existence těchto výsledků prováděno podrobnější dokazování. Konstatování správce daně, potažmo žalovaného, že součástí vzdělávacích modulů nebyly konkrétní výsledky (jinak řečeno evaluační nástroje) pak koresponduje s tvrzením žalobce a spornou otázkou tak zůstává, zdali absence takových výstupů je či není porušením rozpočtové kázně. Jak již výše uvedl krajský soud, tyto výstupy měly součástí projektu být.
46. Namítal-li žalobce že nebyli slyšeni dva svědci (Mgr. S. a Mgr. L.), pak správce daně, potažmo žalovaný, sice předčasně hodnotili věrohodnost a důkazní sílu těchto výpovědí, když tyto osoby nevyslechli, avšak za situace, kdy dokazování bylo prováděno vesměs listinnými důkazy a pro prokázání naplnění cílů projektu je konkrétní listinný nebo elektronický výstup nezbytný, pak není-li prokázáno, že došlo k naplnění účelu dotace, za situace, kdy byl žalobce správcem daně vyzván k doložení a prokázání průběhu a výsledků vyhledávání mimořádně nadaných dětí, a žalobce těmito výzvám nedostál, když

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

z jím předložených listin nevyplývá průběh a výsledky vyhledávání mimořádně nadaných dětí a žáků, nemůže výslech těchto dvou osob uvedené skutečnosti prokázat. Neprovedení výslechu těchto dvou osob tak nemohlo změnit ničeho na závěru o porušení rozpočtové kázně žalobce.

47. Z provedených výpovědí svědků (viz odst. 12 tohoto rozsudku) v rámci daňové kontroly správce daně učinil relevantní závěry s tím, že tyto závěry řádně posoudil s provedenými listinnými důkazy a posoudil je se zjištěným skutkovým stavem, přičemž s ohledem na cíle projektu pak ani tyto výpovědi nemohly změnit ničeho na závěru o porušení rozpočtové kázně žalobcem, když vytvoření metodiky není jejím ověřením či zjištěním výsledku identifikace a rozvoje mimořádně nadaných dětí a žáků. Ani jeden ze slyšených svědků pak nevypověděl, že by se v rámci projektu vytvářely nějaké výsledky a hodnocení.
48. Pokud se týká podjatosti úředních osob správce daně, a to Ing. P., Mgr. J. a Bc. S., pak o jejich podjatosti bylo řádně rozhodnuto dle § 77 d. ř., přičemž žalobce v průběhu správního řízení neoznačil žádné konkrétní důkazy k prokázání svých tvrzení, tyto označil až v žalobě. V rámci správního řízení zůstal pouze v rovině tvrzení, přičemž správní orgán si vyžádal vyjádření dotčených úředních osob. S ohledem na to, že tuto námitku vznesl žalobce až po sdělení výsledků kontrolního zjištění, považuje ji krajský soud za zcela účelovou.
49. Rovněž za nedůvodné považuje krajský soud tvrzení žalobce, že správce daně nevycházel z podkladů zjištěných vlastní činností a že okopíroval MŠMT, když taková skutečnost se z rozhodnutí správce daně ani žalovaného nepodává, naopak je z nich zřejmé, že správní orgány vycházely z vlastního zjištění, své závěry řádně ve svých rozhodnutích odůvodnily a pokud jsou jejich závěry shodné s tím, co vyplývá z předání podkladů ze dne 7. 8. 2013, nejde bez dalšího o kopírování názorů jiného správního orgánu.
50. Uvedenou námitku tak krajský soud shledává rovněž za nedůvodnou.

K nevypořádání námitek ze dne 10. 2. 2015

51. Nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že se správce daně nevypořádal s námitkami, které předložil správci daně dne 10. 2. 2015, když ze zprávy o daňové kontrole vyplývá, že se s těmito námitkami správce daně řádně vypořádal na str. 29 až 49 zprávy o daňové kontrole, přičemž rozebral jednotlivé námitky a k těmto zaujal své stanovisko. K této námitce se pak řádně vyjádřil v napadených rozhodnutích též žalovaný, a to konkrétně na str. 20 až 24 těchto rozhodnutí. Jednotlivá vyjádření správce daně, respektive žalovaného jsou zcela srozumitelná, jasná a přezkoumatelná a skutečnost, že žalobce s těmito závěry nesouhlasí, nezpůsobuje sama o sobě to, že by se správní orgány s těmito námitkami nevypořádaly. Rovněž se žalovaný řádně vypořádal s námitkami žalobce uvedenými na str. 41 odvolání. S ohledem na žalobou uplatněnou námitku pak považuje krajský soud za nezbytné uvést následující.
52. Pokud se týká vzdělávacího modulu teoretické základy, pak správce daně uvedl, že uvedený vzdělávací modul obsahuje texty, které jsou překopírovány z konkrétních webových stránek a uvedl rovněž autorku těchto textů. Slyšení svědci PhDr. L. P. a Mgr. P. N., Ph. D., tento závěr správce daně nezpochybnili s tím, že považovali tyto texty za řádné zapracování do vytvořeného modulu. Ostatně ani žalobce neoznačil žádný důkaz, kterým by toto zjištění správce daně jakkoliv zpochybnil. Nelze pak akceptovat

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

tvrzení žalobce, že se nejedná o názor správce daně. Navíc u tohoto vzdělávacího modulu měla být provedena akreditace MŠMT a tato provedena nebyla, a tudíž ani tak nelze dospět k závěru, že tento vzdělávací modul byl naplněn v souladu s projektem žalobce.

53. Ve vztahu k vzdělávacím modulům mimořádně nadaných dětí a žáků je pak třeba uvést, že není protimluvem závěr správních orgánů o tom, že se nebylo potřeba vyjadřovat k odborné stránce vzdělávacích modulů a na druhé straně že vzdělávací moduly nesplňovaly požadavky plynoucí z rozhodnutí o dotaci, když správce daně jednoznačně porušení rozpočtové kázně spatřoval v tom, že vzdělávací moduly neobsahovaly výsledky hodnocení, či výstupy žáků. Použil-li správce daně identifikaci nadání z příslušné publikace, pak uvedl o jakou publikaci se jedná a kdo ji vydal, přičemž použití této identifikace není dle závěru krajského soudu dokazováním, ale jde o vymezení pojmu nadání, se kterým správní orgány nadále pracovaly při zkoumání naplnění účelu dotace. Ostatně sám žalobce proti této definici ničeho nenamítal.
54. Pokud se týká předloženého DVD, pak zjištění z tohoto DVD byla součástí protokolu o kontrolním zjištění, přičemž k těmto zjištěním se mohl žalobce řádně vyjádřit, proti konkrétním zjištěním správních orgánů však ničeho nenamítal.
55. Co se týče finančního vypořádání dotace, pak její poskytovatel potvrdil žalovanému, a to e-mailem ze dne 22. 1. 2016, že mu nebyly zaslány podklady pro finanční vypořádání dotace, přičemž uvedené potvrzení je pozdějšího data než finanční vypořádání, které měl zaslat žalobce dne 11. 2. 2013. Je tedy zřejmé, že MŠMT toto finanční vypořádání nedostalo s tím, že nelze akceptovat závěr, že, tím že nereagovalo na podání žalobce ze dne 11. 2. 2013, takového finanční vypořádání akceptovalo. Nelze totiž přehlédnout to, že rozhodnutí o dotaci ve své části II. odstavci patnáctém jednoznačně stanovilo, že k vypořádání dotace musí dojít v souladu s rozpočtovými pravidly a vyhláškou č. 52/2008 Sb., přičemž tato vyhláška stanovila konkrétní formuláře, kterými muselo dojít k vypořádání dotace. Jelikož způsob vypořádání u dotace stanovilo rozhodnutí o dotaci s odkazem na uvedené předpisy, je třeba toto ustanovení rozhodnutí o dotaci považovat za podmínky dotace, a žalobce tak byl povinen vypořádání provést na příslušném formuláři a pokud tak neučinil, nelze jím zasláné vypořádání považovat za řádné.
56. Pokud se pak týká dalších podnámitok uvedených v této žalobní námitce (podjaté úřední osoby, nezákonné úřední dokazování, neprovedení výpovědi Mgr. L.), pak se s těmito krajský soud vypořádal již výše.
57. Vzhledem k výše uvedenému neshledává krajský soud ani tuto námitku za důvodnou.

K cílům projektu

58. Pokud se týká závěrů správce daně týkající se cílů vzdělávacích modulů a způsobu jejich zkoumání v průběhu daňové kontroly, k tomu krajský soud odkazuje na výklady podané výše. Rovněž pokud se týká citace z publikace, pak se k tomuto již krajský soud výše vyjádřil.
59. Krajský soud nezpochybňuje skutečnost, že neexistuje konkrétní právní předpis či pokyn, který by podrobněji popisoval strukturu vzdělávacího programu zájmového kroužku a takovouto strukturu neobsahují ani Rámcové vzdělávací programy pro základní vzdělávání a pro gymnázia. Rozhodnutí správce daně, potažmo žalovaného, však na takovýchto

skutečnostech nestojí. Závěr o porušení rozpočtové kázně je postaven na tvrzení, že nebyly naplněny monitorovací indikátory, a to převážně v části týkající se vzdělávacích modulů pro pedagogické pracovníky a mimořádně nadané děti a žáky s tím, že bylo shledáno nenaplnění dalších monitorovacích indikátorů. Dalším porušením rozpočtové kázně bylo finanční nevypořádání dotace. Žalobce svoji obranu ohledně prvního porušení rozpočtové kázně převážně stavěl na tom, že nebyl stanoven konkrétní obsah vzdělávacích modulů, tedy nikde nebyla stanovena povinnost provedení hodnocení vytvořených modulů. Je sice pravdou, že evaluační nástroje měly být zpracovány ve spolupráci s psychologem, kterého žalobce po zkrácení dotace z projektu vyloučil, avšak byl to žalobce, kdo tak učinil a musel si tak být vědom toho, že pokud psychologa z projektu vyloučí, nebude moci naplnit ty monitorovací indikátory, jejichž součástí byly evaluační nástroje. Nelze také odhlédnout od toho, že v příloze č. 6 Rozhodnutí o dotaci bylo mimo jiné uvedeno, že klíčovou aktivitou projektu je tvorba a ověření metodiky vyhledávání mimořádně nadaných dětí a žáků a takovéto ověření metodiky (či metodik) provedeno nebylo, neboť dle krajského soudu ověřením metodiky je třeba chápat konkrétní výsledek toho, zda tato metodika funguje, či ne. Ostatně bylo by nesmyslné, aby žalobce vytvořil projekt, jehož cílem by mělo být vytvoření systému pro identifikaci a rozvoj mimořádně nadaných žáků, mimo jiné vytvoření efektivnějšího způsobu identifikace mimořádně nadaných žáků, aniž by byl zkoumán výsledek tohoto systému. Tedy to, zda je tento systém efektivní, či nikoliv. Mimo jiné klíčová aktivita 03 projektu byla též ověřování vzdělávacích programů. Rovněž nelze pominout, že výsledky činností dle projektu měly být publikovány. Pokud by totiž dle krajského soudu nebyly tyto výsledky zachycovány, pak by se dle závěru krajského soudu jednalo toliko o vytvoření pouhých zájmových kroužků a chyběl by v projektu klíčový prvek, tedy jak pomocí těchto zájmových kroužků (vzdělávacích modulů) identifikovat mimořádně nadané žáky a jak jejich nadání rozvíjet. Použitá definice nadání pak představuje komplexní obraz toho, co je nadáním míněno a jak nadání rozpoznat a dále s ním pracovat. Pokud by chyběl prvek hodnocení vzdělávacích modulů, pak není soudu jasné, jak by tyto vzdělávací moduly měly přispět k identifikaci mimořádně nadaných žáků a k rozvoji jejich nadání.

60. Ani tuto námitku neshledává krajský soud za důvodnou.

Závěr

61. S ohledem na výše uvedené považuje Krajský soud žalobu za nedůvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

F. Náklady řízení

62. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 8. října 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.